

Quid in sententia continetur implicite, per liquidationem in executione declaratur explicitè, n. 15.
 Executio est ejusdem nature cujus est prima causa, & ideo ab ista sicut non licet appellare, ita nec a declaratione, & ejus liquidatione, n. 16.
 Liquidatio qua non mutat substantiam rei judicata, non inducit novum gravamen, n. 17.
 Liquidatio tunc non mutat substantiam condemnationis, quando continet declarationem interpretativam, non arguentem nec minuentem, seu variantem substantiam ejus, n. 18.
 Taxatio expensarum est declaratio interpretativa sententia a qua non appellatur regulariter, n. 19.
 Taxatio dicitur mori facti præexistens declaratio, n. 20.
 Taxatio & liquidatio precedentis sententia dicitur executio & declaratio, n. 21.
 Exceptio rem plurius minusve esse liquidatam sententia executionem non suspendit, n. 22.
 Pro taxa in dubio presumitur, n. 23.
 Exceptio taxa excessus ubi inducit contractum usurarium, si probetur intra decem dies admittitur in executione ob periculum, n. 24.
 Non satis est aliquid de novo fieri nisi denno pars gravetur, & ideo non appellat, n. 25.
 Quod contingit ex causa de præterito, ad primam causam de præterito referendum est, n. 26.
 Mandatum limitatum est incerto non causat excessum sed gravamen, ut in exemplo apposito, n. 27.
 A liquidatione fructuum, damnorum, pertinentiarum &c. virtute rei judicata, aut instrumenti gaurentiæ appellationi non est deferendum, n. 28.
 A liquidatione executoris vigore executiæ non admittitur appellatio, sed iterum executori causa remittitur ut illam peragat, n. 29.
 Estimatio & rei verus valor, ubi evidenter sit probatum, & ab adversario nihil quod enervet verificetur, executor si aliter taxet, poterit appellare ex capite injustitia notoria, n. 30.
 Excessus verè & proprie in liquidatione contingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter variaverit, aut mutaverit, n. 31. redduntur exempla, ibid.
 Liquidatio qua sub generalitate verborum sententia nec virtualiter, nec visibiliter comprehenditur, rectè convenit definitioni excessus, & ideo a tali excessiva liquidatione licet appellare, n. 32.
 Executor liquidans rem que extra condemnationem sit illius substantiam augens, noviter gravat & excedit, & a tali excessu licet appellare, n. 33.
 Appellatio a taxatione & liquidatione qua non comprehenditur sub condemnatione generali causat attentatam & nullitatem executionis, n. 34.
 Ab excessiva fructuum, damnorum, &c. liquidatione & taxatione facta per executores admittitur appellatio suspensiva, n. 35.
 Quod declaratur ut in n. 36.
 Executor ad restitutionem prebende cum fructibus liquidandis datus, excedit si taxet etiam distributiones quotidianas, n. 37.
 Executor ad restitutionem beneficii cum fructibus liquidandis datus, excedit, si liquida etiam emolumenta incerta, ut oblationes, & funeraria, &c. n. 38.
 Distributiones quotidiana veniunt appellatione fructuum beneficii, n. 39.
 Excedit executor in liquidat. si condemnationem infruct. perceptis extendat ad eos qui percipi poterunt, n. 40.
 Fructus perceptorum, qui percipi poterunt, debet fieri condemnatio in revocatione attentatorum, n. 41.
 Fructuum qui percipi poterunt per attentantem ommissa condemnatio tacite in sententia subintelligitur, n. 42.
 Dummodo percepti fuerint a tertio causam ab attentante condemnato habente, ibid.

Excedit executor in liquidatione si lata sententia super fructibus a tempore litis contestationis, & liquidet a tempore occupationis, n. 43.
 Fructus virtualiter subintellekti sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare & prestare, n. 44.
 Fructus ad quos condemnatus quis a die occupationis vel contestationis non excedit executor, si liquidaverit etiam fructus decursos post sententiam usque ad realem restitutionem rei, n. 45.
 Condemnatus ad restitutionem equarum seu vacarum con partos y post partos an excedat executor si hujusmodi post partos in infinitum usque ad tempus præsens voluerit liquidare, n. 46.
 Taxam legis juste intercessurum pecunia restituenda si executor excedat, qui liquidatione excedere dicitur, n. 47.
 Sententia excedens taxam legis in annis redditibus est nulla ipso jure, n. 48.
 Sententia talis in dubio intelligitur, qualis de jure ferri debuit, quia jus refertur, n. 49.
 Sententia ita debet interpretari ne iniquitatem & injuriam contineant, n. 50.
 Executor in liquidatione excedit si condemnatum simpliciter in expensis compellat & liquidet simul personales, n. 51.
 In liquidatione excedit executor si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna, n. 52.
 Judex reservans sibi taxare expensas, non potest taxare damna, n. 53.
 Et quid in contractibus an appellatione expensarum veniant damna, n. 54.
 Damna tacite subintellecta sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare in executione, n. 55.
 Excedit executor quando liquidationem addiderit condemnationi, quia novam addit condemnationem, & a tali excessiva liquidatione licet appellare, n. 56.
 Excessiva dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones rejiciendas, & rejiciens admittendas, n. 57.
 Executor antequam perveniat ad executionem facti, debet permittere liquidationem, quæ pertinentia fructus, seu damna comprehendantur sub generalitate condemnationis, n. 58.
 Executio sententia facta ante liquidationem pertinentiarum & similium est nulla ipso jure, n. 59.
 Et a tali excessiva liquidatione licita est suspensiva appellatio, n. 60.
 Preposterato executoris causat excessum & nullitatem, num. 61.
 In liquidatione excedit executor si ad illam faciendam non citet condemnatum, n. 62.
 Exceditur modus inter exequendum, si pars non citetur in eo quo debet adesse, n. 63.
 Liquidationis in executione per que fiat probatio, & ea summarie non servato ordine judicii ordinarii, ubi nec requiritur libellus, nec litis contestatio, n. 64.
 Liquidationis probatio super pertinentiis, damnis, aut fructibus, &c. fit per interrogatorios advocati, n. 65.
 Sententia generalis sive petitionis hereditatis sive rei particularis cum pertinentiis, postquam fuerit in executione verificatum, qua bona pertineant ad hereditatem seu pertinentias super omnibus sit executio, n. 66.
 Exceptiones omnes spectantes liquidationi, in executione admittitur tenetur executor, tam ex parte actoris quam rei n. 67.
 Ad liquidationem faciendam super pertinentiis, &c. tam actorem quam reum executor tenetur admittere, n. 68.
 Ad liquidationes probandas executor tenetur terminum assignare de stylo Rota, intra quem si non fiant potest ad executionem procedere, n. 69.
 Excedit executor si exceptiones admittibiles in liquidatione non admittat, vel admittat rejiciendas, ob quod licet appellare, n. 70.
 Exceptiones relevantes, proportionabiles judicio executi-

tivo executor tenetur admittere, alias Rota admittit appellationem, n. 71.
 Administrator seu caprarius ad restitutionem ovium seu vacarum si opponat executioni, naturaliter illas perisse admittendus est, & que sufficiat probatio, n. 72.
 Et quid in caprario qui pro custodia mercedem recipit, num. 73.
 Condemnatus ad fructus rei restitutionem, an possit in executionis artic. opponere se illos non percepisse, n. 74.
 Condemnatus in fructibus rei etiam attentans probasse non percepisse fructus, evitat executionem sententia, n. 75.
 Exequendum non est mandatum contra condemnatum in fructibus, si nominat alium qui eos percepit, n. 76.
 Clausula (parvo brevi) non solum importat dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, n. 77.
 Contra evincet rem cum fructibus opponi potest exceptio fructuum quos aliquo tempore evincens percepit, aut rem possedit, n. 78.
 L. Julianus 17, §. quod si dolo, ff. de rei vindicat. interpretatur, ibid.
 Exceptio, quod petis intus habes, opponitur post rem judicatam contra victorem, n. 79.
 Condemnatus ad fructus beneficii potest executioni opponere se illos convertisse in utilitatem beneficii, n. 80.
 Fructus in sententia intelliguntur deductis expensis & oneribus illorum occasione factis, n. 81.
 Dispositio qualibet loquendo de fructibus restituendis intelligitur deductis expensis, n. 82.
 Quod etiam procedit in possessore male fidei, n. 83.
 Fructus ad quos quis est condemnatus, an possit computare & compensare cum melioramentis, & expensis in executione, n. 84.
 Expensas coram se factas an executor excedat taxandi, vel ad mandatum debeat remittere, n. 85.
 Exceptio paupertatis an & quando excuset a solutione fructuum, n. 86.
 Executor ad rei restitutionem virtute rei judicata simpliciter datus, an excedat, si etiam exequatur in pertinentiis & connexis ipsi rei, n. 87.
 Pertinentiarum nomine & appellatione qua veniant tam in sententiis, legibus, testamentis, privilegii, aliisque dispositionibus, n. 88. remissive.
 Pertinentia sunt appendices rei principalis, n. 89.
 Pertinentia videntur rei principali deferre tanquam quid accessorium, n. 90.
 Pertinentia illa dicuntur que aut lege statuto, homine, aut consuetudine, ad usum alicujus rei sint destinata, cui ut accessoria accedunt, n. 91.
 Dispositio quantumcumque stricta loquens de re principali, extenditur ad connexa & appendices, n. 92.
 Fidejussio tutela extenditur ad gesta extra tutelam, illi tamen connexa, n. 94.
 Mandatum ad actum extrajudicalem extenditur ad iudicium occasione illius actus, n. 95.
 Que non possunt nisi connexè produci, non possunt nisi connexè tolli, n. 96.
 Dispensatio est odiosa & restringenda, n. 97.
 Dispensatio appenditur ad connexa non expressa, n. 98.
 Fidejussio licet sit stricti juris, extenditur ad accessoria, & ad omnia qua adherent & accedunt rei principali, n. 99.
 Excedere fines mandati non dicitur procurator opponens manum ad connexa mandato, n. 100.
 Transactio licet sit stricti juris facta super una re, extenditur ad aliam ratione connexitatis, n. 101.
 Venditio alicujus rei extenditur ad rem accessoriam coherentem aut pertinentem, n. 102.
 Vendita equa, vacca, ancilla, seu asina, quando censeatur venditus pullus, vitulus, agnus, &c. etiam si non exprimat, n. 103.
 Equo seu mula vendita an veniat sella, frenum, & alia ornamenta, quib. tempore contractus fuit ostensa, n. 104.
 Salgado de Protect. Reg.

Una res quando alteri accedit & coheret, non debet ab ea separari, quia unica judicatur, n. 105.
 Re prohibita e regno extrahi si publicatur, publicatur etiam currus, saccus, navis &c. quibus exportatur, n. 106.
 Sententia lata super re aut bonis quibus adheret jus patronatus, & est annexum, illud etiam comprehendit jus patronatus, quod illis est annexum, n. 107.
 Annexum jus patronatus quos pariat effectus, n. 109, remissive.
 Sententia nedum parit exemptionem rei judicata in rebus prosecuti, sed etiam in pertinentiis & appendicibus prosectorum, n. 110.
 Sententia lata super re petita, intelligitur etiam lata super accessoriis & dependentibus ab ea, licet specialiter non exprimentur, n. 111.
 Sententia declarans vicium esse subiectum civitati, extenditur ad contributionem onerum civitatis, tanquam accessoriam subiecti, n. 112.
 Sententia lata super re principali, extenditur ad connexa pertinentia & adherentia, n. 113.
 Judex si ponit manus ad connexa mandati, non dicitur excedere ejus fines, n. 114.
 Sententia licet sit stricti juris, extenditur ad augmentum, num. 115.
 Sententia extenditur ad connexa, n. 116.
 Sententia super dominio castri, censetur lata super jurisdictione, coherente castro, n. 117.
 Et idem dicendum de re incorporata, quia incorporatio omnia comprehendit, n. 118.
 Bona augmentata qua & qualia dicuntur, & que transeant & incorporentur cum majoratu, & quo jure censentur, & de aliis pluribus, remissive, n. 119.
 Sententia in judicio universalibus facit rem judicatam in omnibus pertinentiis liquidandis in executione, n. 120.
 Clausula (parvo judicatio) operat. tam super re principali quam super pertinentiis in sententia non expressis, sed tacite subintellektis a jure, n. 121.
 Condemnati cives alicujus civitatis, censentur etiam condemnari habitatores castri civitati subiecti, quia cives civitatis etiam sunt, n. 122.
 Civitatis appellatione veniunt castra & villa, n. 123.
 Sententia super restituenda comprehendit pertinentias, appendices, augmentum, connexa, & coherentia ipsi rei, n. 124.
 Dummodo etiam in genere ipsa pertinentia fuerint in judicio petita, licet sententia super pertinentiis non petitis fieri possit, n. 125.
 (Cum pertinentiis) verbum est universale sui natura comprehendens honores, onera, servitutes, & omnia necessaria ad rem ipsam principalem, n. 126.
 (Pertinere) verbum latissime patet, n. 127.
 Promissio rei cum pertinentiis, est incerta, & nihil proficit, nisi limitate quid aut quantum comprehendat probatur, n. 128.
 Res jure communi non habet accessiones limitatas pertinentiis, nec appendices, nisi ab homine aut consuetudine ei attribuuntur, n. 129.
 De pertinentiis esse id de qua contingit dubitari dicenti incumbit onus probandi, n. 130.
 Sententia lata generali super re & pertinentiis sit executio tam super re principali, quam super pertinentiis liquidandis & verificandis, n. 131.
 Probationes & testes seu instrumenta producta in causa principali si probant liquidationem, bene prosunt in executione certa executoria si ibi reproducantur, n. 132.
 Liquidatio in executione facienda est per antiqua acta & testes, ne detur periculum subornationis, n. 33.
 Executori si sit commissa liquidatio sententia, cautus sit victor, ut in executoria inferi faciat dicta restitum qui melius circa valorem & estimationem rerum fructuum, aut damni deposuerint, ne subornationi locus sit, n. 134.
 F ff 2 Judice